

ממ:

עין משפט
נר מצוה

י"א א מ"י פ"א מהל' מנ"י
 מתוך הל' ב ופ"ח
 הלכה י' סמב עשן סו
 טושיע מ"ח סימן שס"ט
 ספ"י ב וס"י חט ספ"י א'
 י"ב ב מ"י פ"א מהל'
 גירוש הל' א' סמב
 עשן נ טושיע אה"ע ס'
 ק"ט ספ"י ו'

תוספות רי"ד

אלה הגורות בעקבותיה
 כמו זו בורית: אמר אר
 שמעון בן אלעזר מפי ש
 טענה הנה הניקוי שכן
 לזן בעציה מפי הנהגת
 החסמינין בזה שאמר אר
 מה א נולד והוסם
 ולמה בן דודים לנסיי
 ונטעם בזה דאש מה
 וסמכין על מה שכתב
 בתורה מיטב שדור
 ומיטב כדמו יסלם: אמר
 מה אמור חסמינין בזה
 בבעיותי בן של אר
 דאש דירה אלה לבחור
 ואמר אפרקן ואלוהן ב
 שאנבה בחורין: אמר
 מעשה אלה כיבורית אר
 אלה טעל וכל מפי לזון:
 ומפי מה אמור חסמי
 אלה כיבורית דירת
 מפי מה שאמר רצה ליש
 האשה רצה לתנאס:
 וכחובה אשה כיבורית
 אמר בן וזוטא בריה
 דר נחמן לא שני אלה
 מיתמי אבל מיתא דברי
 רבנא: בבעיותי: אמר
 רבנא שפיקא חתנתן
 יתיי מפי מה שאמר רצה
 ליש האשה רצה לתנאס:
 אמר ר' מיתמי הא
 משום דריתמי אר חיתא:
 איתמר רבי תרמובד רבי
 לכל א: משתעבד:

כדלעיל כתובת אשה איזטריינע
 והוא הדין כל מיני דהא קמי נזקין
 בעדיהם ואית ספרים דגרסי הכי
 איילמא מיממו והעק און נפערין
 כ"י ופרכ' אטוקין ובעל חוב:
בבבבב. פ' ב'קוערס שהתפסה
 בט מעטעלין כמותה
 והיא מסתרת לידו בחזרת קבלתה
 והמזירת לבט וקשה דלמרינן גנט
 פשוט (כ"י ד' קעד.) דהיא דנשא
 ומן כד אין לו למלוה על הלוה
 כלום ושמה הייט שלוקח המעות מיד
 המלוה ותתן ללוה אף על גב דמשמע
 הכס דנשלח תליא מיחלח שמה
 מריווה בעינן:
אלא דאמן דאמר א' אית ייה
 משתעבד כ"י. והכא מיירי
 גדליה ליה דאי אית ליה נזקין "אחא"
 בעדיהם און שיש ממון ליחומיו דלפילו
 מיירי בקטנים דלא מצי ערב
 לאשתעווי' דינא דכדדיהוה מ"מ לא היה
 אית לגבות כ' אס מן היזבורים כיון
 דלמית ליה הכס' ליחומיו וקבוקורס מ'
 דהכא גדליה ליה דאי אית ליה הכס' ק"ל
 גנט פשוט (סע ד' קעד.) המלוה חזירו
 על ידי ערב אין נפערים מן הערב
 תחילה וקשה דהכא איירי בקבנן:
 מלוה

אפילו כל הני נמי אלא לא
עסקינן כגון שנעשה ערב לנ
ובעל חוב דמחיים גבו איהו
ממאן גביא מיחמי איהו נמי
בקבל הניחא למאן דאמר
אי אית ליה משתעבד אי ליה
ואיבעית אימא כל לגבי כרזי

הניזקין פרק חמישי גיטין

א. לא פליגי אלא היכא
גד אלמנה וגבי לא ירצה לו
גזיק: וכו' תימא כי היכי
אחריתי קאמר ולא טעמא

"תניא בהדיא ימיטב שדהו ומיטב כרמו
 ישלם מיטב שדהו של ניק ומיטב כרמו של
 ניקן דברי רבי ישמעאל רע"א *מיטב שדהו
 של מוֹק ומיטב כרמו של מוֹק *רבינא אמר
 לעולם מתני' רע"ה היא דאמר מדאורייתא
 כדברמוק שיימין ור"ש היא *דריש מעמא
 דקרא ומה מעס קאמר מה מעס הניקין שמין
 להן בעידית מפני תיקון העולם דתניא אמר
 ר"ש מפני מה אמרו הניקין שמין להן
 בעידית מפני הגזלים ומפני החמסנין כדי
 שיאמר אדם למה אני גזול ולמה אני חומס
 ללמחר כ"ד יורדין לנכסי ונוטלין שדה נאה
 בשלי וסומכים על מה שכתוב בתורה מיטב
 שדהו ומיטב כרמו ישלם לפיכך אמרו הניקין
 שמין להן בעידית מפני מה אמרו בעל חוב
 נגאה ויריה נאה ויאמר אקפין ואבונן כדי
 שלא ילמדו חבובי לפיכך אמרו בע"ח בבינוית
 אלא מעתה יהא בויבורית א"כ אתה נעל
 דלת בפני לוויין כתובת אשה בויבורית דברי
 ר' יהודה ר"מ אומר בבינוית אמר ר"ש מפני
 כמה אמרו כתובת אשה בויבורית *ישיתר
 בממה רוצה לישא האשה רוצה
 לינשא *דבר אחר *אשה יוצאה לרצונה ושלא
 לרצונה והאיש אינו מוציאה אלא לרצונה
 *מאי דבר אחר וכו' כי היכי דכי מפיק לה
 ואיהו תניב לה רבנן כתובה מיניה כי נפקא
 איהי נמי ליתקני ליה רבנן כתובה מיניה
 ת"ש אשה יוצאה לרצונה ושלא לרצונה
 והאיש אינו מוציא אלא לרצונה אפשר
 דמשהי לה בגיסא: כתובת אשה בויבורית:
 ואמר מר זוטרין בריה דרב נחמן לא אמרן
 אלא מיתמי אבל מיניה רדיה בבינוית
 מיתמי מאי איריא כתובת אשה אפילו כל
 *תנן אין נפרעים מנכסי
 יתומים אלא מן הויבורית אלא לאו מיניה
 לעולם מיתמי וכתובת אשה איצטריכא ליה
 *כ"ד אמנא *משום חינא אקילו רבנן גבה
 קמ"ל אמר רבא ת"ש ר"מ אומר כתובת
 אשה בבינוית ממאן אילימא מיתמי לית ליה
 לר"מ הא דתנן אין נפרעים מנכסי יתומים
 אלא מן הויבורית אלא לאו מיניה מכלל
 דרבנן סברי בויבורית לא לעולם מיתמי
 ישאני כתובת אשה משום חינא אמר אביי
 ת"ש הניקין שמין להן בעידית ובעל חוב
 כדבבינוית וכתובת אשה בויבורית ממאן
 אילימא מיתמי מאי איריא כתובת אשה
 מיניה אמר רב אחא בר יעקב הכא במאי
 שמיניה

בנו לבעל חוב בנו ולכתובת כלתו והאי כ
זו כי מגבי כמחיים מגבי כתובת אשה דלאו
כי מגבי כלאחר מיתה מגבי ותיפוק ליה ה
לן אף על גב דלית ליה נכסי ללוה משתע
ליה לא משתעבד מאי איכא למימר איבעית
שעבודי משעבד נפשיה^ט איתמר ערב דכתו

בדמיון שיימין: ורבי שמעון היה
מחמץ מין העולם רבי שמעון שהיה
מקור דרשיו. נמי בעלמא טעמא דקדקא
מחבול בגד אלמנה דודים ד: דקדמא
עשרה ממשכנין אותה: מפני שיקון
העולם. בדקמא צברייתא שאמר
האדם למה אני גזול כ"י: גזולא
אמר דמי חסכן דרש"י: ואלא
לרנונה כ"י. על כרחא בעל מנרסה:
מאי דבר אחר. היכי הויה טעמא
למסובה מישקל ציבורית: וכו'.
כלומר מילתא אחריתי קאמר ולא
טעמא לציבורית הוא: אפשר דמסי
דמסי

לם. ולא יהיה לה גיטא וכיון דלא
אשאי מדעתיה גירשה: אלא מיסמי
כיון כחובת אלמנה: משום חינא.
שיהו אנשים נושאין חן בעיני הנשים
וינשאו להם: ממאן. קאמר כל הני
דמתני': אילימא מיסמי. נוקין היכא
דמת מזה ונבי מיסמי מי גבי

מעשיות הא חנן אין נפרעים מנכס
ומימים אלא מיוצרים: כגון **שעשה**
ערב ב'ו'. לעולם כחזה מיינה
דידיה בנציות וכולה ממתי' ערב
קמיי' שעשה ערב לבנו לנזק
והלאחורא וליכחמה אפסיה לשורה
כשענינו לא יפרעה ולא שפעה ומת
ואחורא ובזמן מן הערב והכא דלא אש"ג
לדלא מיתמא גביא לא מגבינן לה אלא
מיוצרים הכא' כי דיניה והא' כי
הוא אלא מיוצרים

ומי מחיים של בן צעצוע? איזה בשר
לפיקר היתומים על השופרים
בשופרים מן הערב שפרים ממנו
כדון שהיו שפרים מן הזן אם היה
בתיים ויו לו נכסים: **מאן בריא.**
הערער: **אן משהענד.** לפיכך דהיי
שפסעקן הלכתי לקמן בשמואל: **בדקלן.**
שפסעקן עליה קלן השפסעקן בן
מעטלען לכחוצה ויהי מקרתן לידו
בחורם בקלות והחיותן לבנו:
הינחא למ"ד. ב"ב בנט פשוט: **אם**
נכסי ללוו. בשעת הלואה דלכא
למימר עלייהו שמוך הערב הזה וגמר

וַיִּשְׁעַר בְּפָסִים: **מִשְׁתַּעֲבָד**. וְהָם שְׂמֹפִי
נִגְדָּה אַחֲרֵי כֵן נִפְרָשִׁין מִן הָעֵרֶב:
מִיָּהּ יֵצֵא לִמְצֵהָ. וְדָרִי לֵית יֵצֵא
נִכְסִים לְאוֹתוֹ הַבֵּן דְּלִי הוּא לֵית
נִכְסִים לֵאלֹהֵי הַיּוֹ שׁוֹרְעִים כֵּן הָעֵרֶב דְּמֵת
לְהֵלֵא אֶת מִצְרֵי ע"י ע"י אֵל יִשְׁעַר
מִן הָעֵרֶב (תַּחֲמִילָה) וּמוֹקֵמִין לֹא יִשְׁעַר
מִן הָעֵרֶב תַּחֲמִילָה: **כְּדֹשׁ**. נִכְסִים
לְכֹן כְּשַׁעַת מֵלוֹה: **וְאִשְׁמֹדִין**.
הַתַּחֲלָה: **לְבָנֵי כְּרִים**. כְּשִׁילָה נָט:
וְדִכְרִי הַכֹּל לֹא **מִשְׁתַּעֲבָד**. חֲדָה
עֲשֶׂרָה כְּעֹמֵלָה הוּא עוֹדֵל לֹא מִיָּהּ
הַתַּחֲלָה שֶׁלָּה הוּאִיָּה כְּלוֹם תַּחֲמִילָה:
קִנְיָן

דיניה והיא כי דיניה נזקין
ר מיתה גביא ולאחר מיתה
ערב ככתובה לא משתעבד
בד שפיר אלא למאן דאמר
אימא ברתו ליה ואישתדון
ה דברי הכל לא משתעבד
קבלן

מסורת הש"ס

(א) צ"ל (ו. נט.) (ב) ומתחילת
המנוחה עד כאן היה שול
בכ"ח (ו. א.) (ג) וקדוש
בשם: וישלך (ד) וניח הר"ף
והר"ש ריש בן אלעזר
אלל בלתיחות פ' משפטים
קמח סב חילת אר"י
שמעון שמני וכו' וישלך
(ה) וינחמה קרי כחוסות
פ"ה (ו) ימח: קרי:
(ז) לעיל: חס: וישלך:
(ח) וישלך: וישלך: ביב
קד: ערכן כג: (י) צ"ל
ס"ה: (כ) ודף ג"ה (ל) ודף
קד: ביב קד:
(מ) וישלך פ"ה כחוסות פד.
ד"ה למחנות

תורה אור השלם
 ו. כי יבער איש שדה או
 כרם ושלח את בעירו
 ובער בשדה אחר מיטב
 שדהו ומיטב כרמו
 ישלם: שמות כב ד

גליון הש"ס
תוס' ד"ה אלא למ"ד ב"י
אמאי בעדידת בין ב"י ע'
כ"ב דף מז ע"א תד"ס
קנבל:

הנהגות הב"ח
(ב) תוס' ד"ה ור' שמעון
וכי' גבי חובל נ"כ ב"מ דף
קטז:

מוסף רש"י

הניא בחדריא. דמן
 סעידת קדמאן ריב
 חסוק קל' וברק ריב
 משום חרנא. שיהא מן
 האמנים עניי חסוק
 לנשא לנס (לעזי דה)
 שמהו האמנים מן עניי
 חסוק ויחי נשלות מן
 שלן תלגנא לספסד
 כמותן (תחובות 19)
 וכתי' שם (פס' ערב
 דכחובה דמרי הכל לא
 משתחבד. דבתי חסוק לא
 עבד מוונם ולא מדי
 מחסר לו דלא לא ייסיב
 וזי (שכרי 26).